

નિર્વિકલ્પ વીતરાગ, સ્વધર્મ સનાતન;
નૂતન નિર્માણી 'હું', માર્ગ મૌલિક છું.

બ્રહ્માંડી સંકલન, આંગળીના ટેરવે;
માલિકી અભાવથી, હું સ્વયં માલેક છું.

જગત-કોયડાનો સાર, લખાયો નિર્-અહંકાર;
સરસ્વતી સૂક્ષ્મતમ, 'પ્રત્યક્ષ' સત્ છું.

'પ્રત્યક્ષ' દેશના, શ્રુત વીણાધારિણી;
કરુણાસાગરની મૌન, સંજ્ઞા-ગીતી હું જ છું.

શબ્દના વિરામ પછી, તે અવાચ્ય આદિ ઝૂં;
અઘક્ષણ અ-લેખ 'આ', સંજ્ઞા-વાણી હું જ છું.

અસીમિત જ્ઞાન-જ્ઞાન, સ્વ-પર પ્રકાશક;
પૂર્ણ માનવતાનો, સાધ્ય વિકાસ છું.

બુદ્ધિના બખાડે બળતા, અજ-અરિ જગત કાજ;
કારુણ્ય નીતરતાં નેણ, નિઃશબ્દ વેણ છું.

વીતરાગ છતાંયે, ખટપટિયો કૃપાળુ;
ધર્મ-ઈતિહાસનું, અનુપમ જ્ઞાન છું.

સ્યાદ્વાદ અનેકાંત, સર્વમાન્ય સર્વોદય;
ભીડનાં એકાંતમાં, એકલવિહાર છું.

નિઃશબ્દ કોલાહલે, જ્ઞાતા-દૃષ્ટા દેહાતીત;
સંજ્ઞા-સિદ્ધ સાન્નિધ્ય, આપ્તપુરુષ ઉર છું. ---નિર્વિકલ્પ...

